

SĂ NE RUGĂM ÎMPREUNĂ LA INTRAREA ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUA A POSTULUI

Sedelne

Pe mine cel omorât cu sufletul, prin rodul călcării de porunci, Te rog înviază-mă, Hristoase, ca un îndurat, prin post adevărat și prin pocăință; și-mi dă să umblu pururea în căile cele drepte și bune ale cinstitelor Tale porunci; ca dobândind dumnezeiască slăvirea Ta, împreună cu toți cei ce Te iubesc pe Tine, să laud, Iisuse bunătatea Ta pentru toți.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh
Și acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

În furtunile patimilor înviforat fiind eu, nepriceputul, Preacurată, te chem pe tine cu căldură: Nu mă lăsa să pier, pe mine, ticălosul, ceea ce ai născut adâncul milei; că afară de tine altă nădejde n-am câștigat. Să nu mă arăt dar batjocură și râs vrăjmașilor, eu, cel ce nădăjduiesc spre tine. Că poți câte voiești, ca ceea ce ești Maica Dumnezeului tuturor.

Doamne, îndreptează-ne pe noi care începem postul săptămânii a doua: strălucește-ne nouă sfințenia și lumina îndreptărilor tale. Și ne învrednicește pe noi, cei ce plecăm genunchii, să aducem Ție rugăciune bineprimită; căci Tu ești Tatăl nostru și noi fiii Tăi, și pe Tine cu frică Te laudăm și numele Tău chemăm.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh
Și acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Început mântuirii s-a făcut vorbirea lui Gavriil către Fecioara. Că auzind aceasta: Bucură-te!, nu s-a ferit de această hiritisire; nu s-a îndoit ca Sarra în cort, ci așa a zis: Iată roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău.

TRICÂNTARE

Cântarea 1, glasul al 4-lea

Unule, Bunule, Izvorul milei, Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ai ridicat păcatele lumii ca un Dumnezeu, mântuiește-mă pe mine, cel ce mă înnece în furtuna păcatelor, îndreptându-mă la limanul pocăinței.

Postul cel curat este: depărtarea de păcate, înstrăinarea de patimi, dragostea cea către Dumnezeu, nevoința spre rugăciune, lacrimile cu umilință și îngrijirea de săraci; așa a poruncit Hristos în Scripturi.

Pe mine, cel ce sunt rănit la suflet cu sabia păcatului și vătămat cu multe răutăți, Tămăduitorule al sufletelor noastre,

tămăduiește-mă ca un făcător de bine, punându-mi doctoriile înțeleptelor Tale porunci, lubitorule de oameni.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi

Ceea ce ești cort neîntinat, Preasfântă Fecioară, curățește-mă pe mine, cel cuprins de ademenirile cumplitelor patimi, cu izvorul milei tale. Și-mi dă ploi de umilință, stăpână, nimicind adâncul păcatului.

Altă tricântare, glasul al 6-lea

Ca pe o bucurie de după sărbătoare primind, fraților, a doua săptămână a făcătorului de lumină post, cu dragoste să laudăm pe Hristos, din îndemn dumnezeiesc veselindu-ne. Vremea cea de umilință a postului aflând-o acum, să plângem foarte și să suspinăm, și să întindem mâinile către Însuși Mântuitorul, ca să mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Unime în trei ipostasuri, prea stăpânitoare Doamnă a tuturor, desăvârșită cârmuitoare; Ceea ce ești mai presus de toată domnia, Tu ne mântuiește pe noi, Părinte și Fiule și Duhule Preasfinte.

Și acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Cine a născut fiu neasemănat după legea părintească? Însă pe Acesta Îl naște Tatăl fără de mamă; preaslăvită minune! Că tu, Preacurată, ai născut Dumnezeu și om, totodată.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Cum voi suferi mânia Ta, Hristoase al meu, când vei veni la judecată? Și ce răspuns voi afla să dau acolo, nelucrând, nici făcând voia Ta, Doamne? Pentru aceasta mai înainte de sfârșit iartă-mă.

Irmosul:

Ajutor și acoperitor s-a făcut mie spre mântuire. Acesta este Dumnezeul meu și-L voi slăvi pe El, Dumnezeul părintelui meu, și-L voi înălța pe El; căci cu slavă S-a preaslăvit.

Cântarea a 8-a

Trecând prin nestatornicia vieții, am căzut în gânduri tâlhărești și, rănindu-mă, m-am stricat. Tămăduitorule al bolnavilor, dă-mi mână de ajutor, cu rugăciunile tuturor sfinților Tăi. Viforul cumplitelui păcat tulbură mintea mea; ci ca Petru, lisuse, mântuiește-mă pe mine, cel ce cânt: Toate lucrurile binecuvântează și laudați pe Domnul. Cu înfrânare să omorâm patimile, cu postul să întrăripăm duhul spre cer și să strigăm întru umilința inimii: Greșit-am Ție, Dumnezeule, ca un îndurat iartă-ne.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi

În pântecul tău sălășluindu-Se Cel Preaînalt, mai încăpătoare decât cerurile te-a arătat, Fecioară și ocrotitoare nebitruită celor ce strigă: Toate lucrurile binecuvântează și laudați pe Domnul.

Altă tricântare

Arată-mi sufletul, Doamne, nerobit de tirania patimilor, ca, slobod făcând voia Ta, să mă bucur și să slăvesc stăpânirea Ta în veci.

Neînfrânarea lui Isav urăște-o, suflete al meu, și râvnește cele bune ale lui Iacov; îmboldește pe Veliar prin post; îmbogățește-te cu cele dumnezeiești și laudă în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Pe unul Dumnezeu după ființă cinstesc, trei ipostasuri laud în chip deosebit, altele, iar nu de alt fel; deoarece Dumnezeirea este una, stăpânire în trei Fețe: pentru că este Tatăl și Fiul și Duhul.

Și acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Din luminatul tău pântec, ca un mire din cămară ieșind Hristos, a strălucit lumină mare celor din întuneric; că strălucind Soarele dreptății, Preacurată, a luminat lumea.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Apă bând nu a înnebunit nimeni, dar Noe ispitit de vin s-a aflat gol; și Lot din acesta a născut semințele răutății. Deci fugi, o suflete al meu, de asemănarea acestora, laudând pe Hristos.

Să laudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Pe Cel ce-L slăvesc oștile cerești și de Dânsul se cutremură heruvimii și serafimii, toată suflarea și zidirea laudați-L, binecuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Să postim de patimile mâniei, să ne desfătăm cu dragoste nemincinoasă, să hrănim pe cei săraci cu pâine, hrânindu-ne noi cu dumnezeiescul har, și cu lacrimile hotărârii ce va să fie.

Ticălosule suflete, suspină, măhnește-te, arată chip de pocăință; acum este ziua lângă uși; Cel ce judecă fără fățarie vine să dea fiecăruia cele vrednice după faptele lui, precum este scris.

N-am dobândit fapte bune, întinat-mi-am haina, pe care am luat-o cu îmbrăcarea dumnezeiescului botez; întru întunericul necunoștinței umblu. Ci îndreptează-mă acum cu lumina feței Tale, Doamne, pe mine cel deznădăduit.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Marie, Doamnă a toate, pe mine, cel ce m-am făcut rob tuturor păcatelor, scapă-mă, Fecioară; că tu ai născut, mai presus de orice, pe Cuvântul, pe Mântuitorul sufletelor noastre; pe Acel ce este bunătatea în ființă.

Altă tricântare

Să pătimim acum ca niște ostași ai lui Hristos, că, pe cât trece vremea, se împletesc cununile celor ce se nevoiesc, pe care le va da Hristos, când va veni cu slavă să judece tot pământul.

Cu totul m-am rănit, Hristoase, tot m-am umplut de bube. Vindecă-mi rănilile și bubele mele, și patimile și mușcăturile cele din păcat; ca să aud și eu ca leprosul glasul Tău cel sfânt: Voiesc!, curățește-te.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Unule Născătorule al Unuia, Părinte al Fiului cel Unul-Născut, și Unule Fiule al Celui Unul, lumina și strălucirea luminii, și Unule Duhule Sfinte numai al Unuia Dumnezeu, Care ești cu adevărat Domn al Domnului; o, Treime, Unime sfântă!, mântuiește-mă pe mine, cel ce grăiesc Dumnezeirea Ta.

Și acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Minunea nașterii tale mă uimește, ceea ce ești cu totul fără prihană. Cum ai zămislit fără sămânță pe cel necuprins? Spune cum ai rămas fecioară, născând ca o maică? Acest lucru ce este mai presus de fire, primindu-l cu credință, închină-te Celui ce S-a născut; căci câte le voiește le și poate.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Postul a făcut pe Moise văzător de Dumnezeu; pe Ilie oarecând mergător în car de foc, și pe Pavel minunat călător la cer. Pentru aceasta, suflete al meu, să postim de răutăți, și ne vom răpi și noi la înălțimea nepătimirii.

Irmosul:

Nașterea din zămislirea cea fără de sămânță este netâlcuită; rodul Maicii celei fără de bărbat este nestrucă; că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta pe tine toate neamurile, ca pe o Maică mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim.

LA STIHOAVNĂ

Minunată armă este rugăciunea și postul. Acestea pe Moise l-au făcut scriitor de lege, și pe Ilie întru jertfe râvnitor. Întru acestea stăruind credincioșii, să strigăm Mântuitorului: Ție unuia am greșit, miluiește-ne pe noi.

Binecuvântată este oastea Împăratului ceresc! Că deși au fost pământeni mucenici, dar s-au nevoit a ajunge la vrednicia îngerească; de trupuri nebăgând seamă, prin pătimire s-au învrednicit de cinstea celor fără de trupuri. Pentru rugăciunile lor, Doamne, mântuiește sufletele noastre.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh Și acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Ție ne rugăm ca Maicii lui Dumnezeu binecuvântată: Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Troparul proorociei

Cel ce ai zidit însuși inimile noastre, adu-Ți aminte că țărână suntem; nu ne osândi pe noi întru cele mai de jos ale pământului, Cel ce ești fără de păcat.